

Dagboek van een pastor in Corona tijd

Vrijdagnamiddag 13 maart 2020

Ik kom terug van een uitvaart die ik heb geleid en waar ik erg veel energie en tijd heb gestoken. Ik ben voldaan want ondanks het feit dat wij geen handen mochten geven was iedereen welkom en werd het een mooi afscheid. Ik besluit om nog snel het drukwerk voor onze Kruisweg Heiloo en Paasviering op te halen bij Sloterdijk omdat ik er toch langs rijd. Ik parkeer de auto en zie allemaal gemiste oproepen van collega Mark. Ik bel direct terug en merk dat de coronacrisis steeds serieuzere vormen aanneemt. Mark vertelt mij dat het bisdom besloten heeft om geen kerkdiensten meer te houden. Ook onze vieringen kunnen niet meer doorgaan. Ik schrik en weet niet zo goed wat ik moet zeggen. Ik ben niet goed geïnformeerd want ik heb geen idee wat de PKN adviseert. Stiekem denk ik dat een poosje thuiswerken geen kwaad kan, even alles op administratief gebied wegwerken wat jaren is blijven liggen.

Zaterdag en Zondag 14 en 15 maart 2020



In bespreek met de voorzitter van het Drugspastoraat dat wij juist nu wat voor onze mensen moeten klaarstaan. Vanuit de vrijwilligers van het Drugspastoraat wordt teleurgesteld gereageerd dat wij de vieringen niet kunnen laten doorgaan. Er moet een alternatief worden bedacht. Het maken van een filmpje lijkt niet zo'n goed idee ook al worden er heel veel voorstellen gedaan op dat gebied. Onze bezoekers kijken niet naar filmpjes op hun mobiel. Mensen beschikken vaak wel over een mobiele telefoon maar hebben soms geen beltegoed. Het beste is om hen persoonlijk te benaderen. Ik besluit om de mailing aan de mensen in onze administratie die al voor een deel klaarlag af te maken en de brieven nu ook te voorzien van een brief met een aanbod voor hulp. Ik

neem Amsterdam Zuidoost als gebied waar ik de brieven verspreid. Ik zou ook een liefdesdiner organiseren, maar ook dat kan niet doorgaan. Ik moet deze mensen ook allemaal afzeggen. Ik doe dat liever persoonlijk.

Maandag 16 maart 2020

Ik ga naar Albert Heijn en zie dat er verschillende schappen leeg zijn. Ik schrik, "onze maatschappij is niet opgewassen tegen een crisis zoals deze", is het eerste wat ik denk. Ik kom een oude bekende van mij tegen. De man gaat altijd wat gebukt door het leven maar loopt nu met opgeheven hoofd en kijkt mij recht aan. (zie column Igor)

Onze vaste verslaggever bij Trouw is Bas. Ik bel hem met de vraag of hij belangstelling heeft voor een artikel over het Drugspastoraat, wat zij doen nu veel mensen de deur niet meer uit mogen. Hij is enthousiast en stuurt een fotograaf met mij mee. Zij is met de auto en ik met de fiets. Wij rijden van adres naar adres, zij maakt foto's. De mensen willen niet op de foto maar zijn wel blij met aandacht en hernieuwde kennismaking met het Drugspastoraat. Ik

merk dat het heel veel tijd vraagt om alle brieven op deze manier weg te brengen en dat er ook heel veel mensen zijn die niet reageren op mijn aanbellen.

Dinsdag 17 maart 2020

Grote ronde gemaakt met brieven door Amsterdam. Sommige mensen reageren enthousiast een enkeling wil niets meer met het Drugspastoraat te maken hebben. Ik fiets naar de generatorweg en weer terug via de Spaardammerbuurt naar het Centrum. Ik bel overal aan maar krijg weinig respons. Ik vraag mij af of dit de juiste aanpak is. Thuisgekomen werk ik mij suf aan het printen van alle brieven. Retourenveloppen worden voorzien van ons adres en postzegel. Ook besluiten mijn collega's en ik om er een brief bij te stoppen met onze telefoonnummers daar duidelijk op vermeld, zodat mensen ook hun verhaal kwijt kunnen als zij al weken in huis zitten.

Donderdag 19 maart 2020

Wij staan met een heel mooi artikel in Trouw. Dit levert mooie reacties op en stimuleert om nog meer te doen. Ik hoor dat mijn collega van het Straatpastoraat er op uit trekt met een bakfiets vol koffie, koek en fruit.



Zondag 22 maart 2020

Bij de Princehof is een gat in het rooster ontstaan. Ik besluit om te helpen en ben een paar uurtjes werkzaam in het inloophuis. Ik kom daar de teamleider ook tegen, zij schenkt koffie en helpt op de werkvloer en zorgt ondertussen dat de roosters gevuld zijn. Er heerst een geweldig goede sfeer, iedereen werkt mee. Buiten staat een rij dakloze mensen te wachten om naar binnen te kunnen. Er kunnen maar dertig mensen te gelijk naar binnen. Sommige mensen moeten buiten wachten. Als de mensen iets gegeten hebben, gedoucht zijn en even gezeten hebben moeten zij weer plaats maken voor een ander. Dit gaat in goede harmonie al moet er soms wel worden aangedrongen op vertrek. In de middag breng ik weer enveloppen weg samen met een cameraman die doodsbang is voor het virus en mij mijn microfoon toewerpt omdat hij geen contact wil maken. Het filmen wordt niets. Hij gaat onverrichter zaken naar huis maar zegt later dat hij het een geweldige ervaring vond.

Maandag 23 maart 2020

Ik haal mijn auto op om maaltijden rond te brengen en hiermee mijn collega in Zuidoost te helpen. Het is veel meer werk dan ik dacht en ben er de hele middag mee bezig. Mensen zijn blij om iemand te spreken en vragen of ik de maaltijd wil opwarmen voor hen. Ik wijs dit af en vertrek weer. Mijn mailing blijft in de auto liggen. Het blijkt niet handig te zijn om de enveloppen te verspreiden met de auto. Je bent met de fiets veel behendiger en kunt in alle hofjes en straatjes komen.

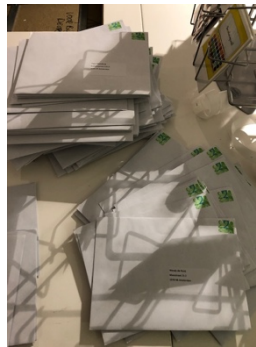
Dinsdag 24 maart 2020

Er is contact met Hanna van het Straatpastoraat om te vragen of wij in gezamenlijkheid kunnen werken aan goede dienstverlening op plekken waar het echt nodig is. Na aandringen mijnerzijds blijkt dat er behoefte is aan gesmeerde broodjes met kaas of worst. Deze kunnen

worden uitgedeeld door de straatpastor. Ik besluit dat te doen, al bekruipt mij wel het gevoel van twijfel die ik niet kan duiden. Ik vraag verschillende vrijwilligers om mij te komen helpen smeren. Anne-Karien, onze collega, zorgt dat wij ook via Zoom kunnen vergaderen. Wij praten over Pasen en komen tot de conclusie dat onze mensen meer gebaat zijn met een leuk paasboekje dan een videoboodschap omdat zij daar hoogstwaarschijnlijk niet naar zullen kijken. Er zijn al genoeg collega's die dit doen, wij moeten het over een andere boeg gooien. Voedsel is altijd een sterk middel om mensen aan ons te binden. Wij besluiten om een tasje maken met lekker Paasdingen en daar ook een boekje bij stoppen. Na de Zoom meeting gaan wij direct aan de slag met teksten en plaatjes. Mara, een vrijwilliger, maakt er een leuk boekje van. Zij vindt het heerlijk om dit soort klussen voor ons te doen. Ik vraag aan Jette of zij voor honderd mensen wil koken. Wij hadden aanvankelijk het idee om de maaltijd te serveren in de Crypte. De mensen zouden dan langslopen, een kaarsje aan mogen steken en daarna een maaltijd ophalen. Het bleek praktisch niet uitvoerbaar en het is veel beter om alles te regelen via de Regenboog. Zij hebben betere faciliteiten en de mensen zijn daar al binnen.

Woensdag 25 maart 2020

Ik besluit om de mailing nu alleen nog per post te versturen. Het is nog heel veel werk om alle adressen aan te schrijven. In de envelop brieven waaronder een retourbrief. Ik stop er envelop in en verzoek de mensen vriendelijk ingevuld aan ons te retourneren. Ik ga naar moet allerlei capriolen uithalen om binnen te plaatse alle postzegels op de enveloppen. contact met de Regenboog met de vraag of ik zou kunnen werken. Ik stel mij zo voor dat de kunnen slapen en angstig worden. Ik zou daar betekenen. Ik vraag mij wel af of het gezien het vele werk wel verstandig is om ook nog in de nacht te gaan werken. Na enig overleg vragen zij mij om te werken bij Makom omdat daar te weinig personeel is. Ik besluit voorlopig alleen bij de Princehof bij te springen. Ik had gehoopt dat ik bij de Nachtopvang een makkelijke ingang zou hebben om mensen bij te staan. Ik begreep van Hanna van het Straatpastoraat dat zij daar ook komen met hun bakfiets.



zitten nu twee een gefrankeerde het een en ander het postkantoor en komen. Ik plak ter Ondertussen leg ik in de Nachtopvang mensen 's nachts niet als pastor wat kunnen

Vrijdag 27 maart 2020

Ik werk een dagje als gewone regenboog medewerker bij de Princehof om niet boventallig te zijn en zo toch contact met de mensen te leggen.

Zondag 29 maart 2020

Maschinka kwam bij mij op bezoek en bleef met ons mee eten. Wij spraken over de extra werkzaamheden en haar taak als vrijwilligster. Maschinka wil veel meer voor het Drugspastoraat gaan doen. Ik heb dat met beide handen aangegrepen. Zij gaat helpen bij het inpakken van de paastasjes en de verspreiding daarvan.

Maandag 30 maart 2020

Mijn man is jarig maar wij vieren het zeer beperkt. Ik moet vroeg weg om broodjes te kopen. Ik smeer samen met Heleen de broodjes om mee te geven aan het straatpastoraat. Dat gaat

heel goed, wij hadden elkaar twee weken niet gezien en het was fijn om weer bij te praten. Ik werd gebeld door iemand uit de gezondheidszorg, zij zei dat ik te onbeschermd werkte en moest zorgen dat ik een mondkapje kreeg. Via het vrouwennetwerk waar ik ooit lid van ben geworden, opgericht door burgemeester Halsema, kreeg ik 40 mondkapjes en twee flessen alcohol en handschoenen. Het werk ook nog netjes bij ons thuis gebracht. Leve het vrouwennetwerk!

Dinsdag 31 maart 2020

Samen met Geert heb ik broodjes gesmeerd. Mark, AnneKarien en ik hadden ons eerste Zoom overleg en ik moest rennen om op tijd thuis te zijn. Dat lukte wonderwel! Het is vreemd om elkaar via een scherm te zien. Ik merk dat ik alles heel anders ervaar dan mijn collega's in den lande omdat ik er middenin zit. Ik betaalde Kees vijftig euro omdat hij zonder geld zit, zo had hij Hanna van het Straatpastoraat laten weten. Ik maak een foto van het bootje van Eduard zodat hij kan aantonen dat hij belasting heeft betaald.



Woensdag 1 april 2020

Met Sophie smeer ik broodjes. Na thuiskomst ga ik naar de zolder om achter mijn bureau mensen te bellen of op een andere manier contact te leggen. Ik vraag via het noodfonds van DAK tweeduizend euro aan voor een bakfiets zodat ik net als Hanna veel mobieler ben en zelf broodjes kan uitdelen. Ik merk dat het mij een beetje stoort dat het Drugspastoraat alsmaar zorgt voor een vaste aanvoer van broodjes, maar daar zelf geen contact met mensen mee krijg. Ik kan net zo goed zelf de broodjes rondbrengen dan kan ik met hen spreken over wat hen bezighoudt.

Ik probeer om goedkope artikelen te zoeken voor de Paastasjes. Ik verzamel teksten en foto's voor Mara.

Donderdag 2 april 2020

Met de fiets ga ik naar de Poeldijkstraat om te zien of ik mensen kan spreken die dat leuk vinden. Ik strijk neer in het gras en al snel verzamelen er zich mensen om mij heen. Ik moet opstaan als het er teveel worden. De mensen zijn onrustig en niet zo aardig. Ik merk wel dat zij het op prijs stellen dat ik er ben. Ik praat een poosje met hen en deel shag uit.

Vrijdag 3 april 2020

Via Fred van Nierop, een teammanager Van HVO-Querido, hoor ik dat er twee bewoners ernstig ziek zijn en spoedig zullen overlijden. Ik weet dat een persoon in de VU ligt. Ik breng er een briefje naar toe met informatie over het Drugspastoraat en mijn telefoonnummer zodat zij ons kunnen vinden als dat nodig mocht zijn. Voor dit doel zou er ook een bescheiden folder moeten zijn van het Drugspastoraat.

In het weekend gaat Mara het paasboekje maken en moet ik zorgen dat zij genoeg teksten heeft en foto's. Ik bouw een bescheiden liturgische tafel in mijn onvolprezen hal met een enorme paaskaars en maak er een foto van.

Zondag 5 april 2020

Via het vrouwennetwerk heb ik kaas en vleeswaren aangeboden gekregen. Ik kan dat ophalen bij iemand thuis op IJburg. Ik fiets er heen en maak kennis met een aardige vrouw (Diana) die nog veel meer spullen kan geven.



Maandag 6 april 2020

De voorbereidingen beginnen voor de tweehonderd Paastasjes. Ondertussen moeten ook de broodjes gesmeerd worden. Vrijwilligers regelen en administratieve zaken in orde maken. Wat mij erg blij maakt is de toezegging van het noodfonds om tweeduizend euro beschikbaar te stellen voor een bakfiets. Mijn collega's weten nog van niets en daar voel ik mij wel wat nerveus over. Ik had niet verwacht dat wij de bakfiets ook echt zouden krijgen. Na de Pasen moet ik hier volop mee aan de slag, maar eerst maar spreken met mijn collega's.

Dinsdag 7 april 2020

Gedurende ons wekelijks zoom overleg was er begrip en enthousiasme over de bakfiets. Dat was een grote opluchting voor mij.

's Middags fiets ik nogmaals naar IJburg om wederom kaas op te halen. Er waren geen vrijwilligers die dit zouden willen doen. Paasstolletjes moeten worden besteld, gelukkig is er een vrijwilliger die dit voor mij regelt. In de ochtend hadden wij wederom een zoom meeting met de collega's, wij zijn tot the point, al werd er wel onrust gevoeld over de taakverdeling.

Woensdag 8 april 2020

Na het broodjes smeren ga ik een kop koffie drinken bij Sophie, op de terugweg kom ik langs de Aldi, ik koop weer een serie yoghurtjes omdat ik de vorige keer niet in een keer alles mee kon nemen. Zonder dat ik het merk verlies ik mijn jas. Paul komt in de middag broodjes smeren voor de volgende dag. Ik wil hem mijn sleutel geven maar merk dat mijn jas weg is. Ik raak in paniek en ben niet echt aardig meer. Hij kan uiteindelijk broodjes gaan smeren want er was nog iemand die deur voor hem kon opendoen. Wij mogen de Crypte kosteloos gebruiken, als onze vrijwilligers maar geen overlast veroorzaken.

In de middag haal ik de posters op die wij overal moeten ophangen zodat de mensen weten dat wij nog werken maar dat zij ons moeten bellen omdat wij de HVO-huizen niet meer kunnen bezoeken.

Donderdag 9 april 2020

Ik laat snel een sleutel bijmaken van de Crypte, ik koop nog tweehonderd bifi worstjes. Met Maschinka en Heleen stem ik af waar en wanneer wij de tasjes zullen inpakken. In de Crypte heeft de vrijwilliger de klus niet afgemaakt en ik moet in een noodvaart de broodjes afmaken en de zaal weer op orde brengen. In de middag neem ik deel in het park aan een zoom meeting die is georganiseerd door de gemeente Amsterdam. Ik krijg hier goede ideeën hoe je de betrokkenheid van je mensen die nu in quarantaine leven kan vergroten. Die middag heb ik een grote fietstocht gemaakt naar Amsterdam Zuidoost en Amsterdam West. Ik geef de posters af en maak er een mooie fietstocht van. Onderweg kijk ik bij Sporthallen Zuid of ik daar eventueel ook Paastasjes kan brengen. Dat leek mij niet zo gunstig. Via het Westerpark fiets ik weer terug en zie daar een man lopen die mijn jas en sjaal draagt. Ik stop en hij levert zonder morren de jas en de sjaal weer in. (zie column). Nog steeds had ik niet alles in huis voor het maken van de tasjes. Er stonden nog zeker 100 paasstolletjes te wachten die ik moeizaam op mijn fiets laadde. Mijn huis leek wel een distributiecentrum.



Vrijdag 10 april 2020

Met de kok Jette ging ik naar de Hanos. Gelukkig heb ik daar nu een pasje van. Ik haalde eerst mijn auto op. Wij laadden alles in mijn Fiatje en reden weer naar Amsterdam. Ik bracht alle boodschappen in mijn huis en parkeerde de auto tijdelijk in Sloterdijk. Toen ik terugkwam stond al snel Maschinka op de stoep en later Heleen. Wij hebben keihard gewerkt om in elk tasje, een paasstolletje, een bifi worstje, een yoghurtje en 5 paaseitjes te stoppen. Wij hadden er graag de boekjes bij gedaan maar DHL kwam die niet leveren. Dat gaf veel stress omdat ik de boekjes ook naar Amsterdam Zuidoost moest brengen die avond. Dat lukte niet en ik moest de mensen teleurstellen. Ook bleek het niet verstandig om alle tasjes al in mijn Fiatje te proppen. Zij zouden dan verkreukelen en door de warmte zouden de paaseitjes kunnen smelten. Mijn hal was nu bezaaid met tasjes en voedsel en die zouden daar blijven staan. Ik haalde mijn auto op uit Sloterdijk en bracht 'm naar de parkeerplek in Abcoude. Toen ik met de trein weer terugkwam voelde ik mij doodmoe maar was niet voldaan over het resultaat van mijn werk.

Zaterdag 11 april 2020

Inmiddels was Mara ook ongerust geworden en had de drukker bereid gevonden nogmaals de boekjes te drukken. Ik zou ze dan wel moeten halen in Roelofarendsveen. Ik zou het gedaan hebben maar de boekjes uiteindelijk door DHL gebracht. In de middag tasjes maar toen kwam het volgende probleem: "Hoe tasjes op de verschillende plekken in de stad, zonder mogelijkheden werden afgewogen maar ik kwam er niet de tasjes namelijk om zeven uur in de ochtend al brengen geen treinen naar Abcoude en een nacht parkeren in erg duur.



gelukkig werden stopte ik ze in de kreeg ik de auto? Alle uit. Wij moesten dan rijden er nog Amsterdam is

Ik besloot mijn vriend de antiquair te bellen. Hij heeft een Vito waarin ik wel kan rijden. Hij bracht zaterdagavond zijn autosleutel en ik was zeer opgelucht!

Zondag 12 april 2020 (Eerste Paasdag)

Zeer vroeg haalde ik lopend de auto op en reed daarmee naar mijn huis. Ik laadde alles netjes in samen met mijn man.



De buren kwamen ook nog even kijken en waren onder de indruk van zoveel tasjes voor de mensen die anders buiten moeten slapen. Ik reed naar de Hogendorphal waar Maschinka al stond te wachten.

Van een kleine Pop-Up viering was geen sprake, helaas, maar wel zagen wij dat de mensen heel blij waren met dit Paastasje. Later vroegen mensen mij om de mooie boekjes want die zagen er zeer aantrekkelijk uit.

Daarna reed ik naar de Transformatorweg (nachtopvang) waar de tasjes met groot enthousiasme werden ontvangen.

Ik bracht de auto opgelucht in. In mij te wachten veertig tasjes hartelijk omdat wij anders zouden houden.



weer terug en leverde de sleutels mijn huis zaten Heleen en Maschinka op met koffie. Gedrieën togen wij met naar de Princehof. Daar werden wij ontvangen, wij gingen snel weer weg een plek van een dakloos persoon bezet

Maandag 13 april 2020(Tweede

Om negen uur meldde Jette zich gingen wij lopen in een snijdend Princehof. Wij bleven daar de hele gesprekken gevoerd en uitgebreid spreken. Om half twee was de eten. Ik vertelde het paasverhaal en geen echte viering maar toch wel nog een kort gesprekje met Heleen ervaringen. Zij vroeg om een haar niet alsmaar op haar privé nummer blijven appen en bellen. Ik ben het daar helemaal mee eens. Ik heb hetzelfde probleem. Nu onze activiteiten toenemen is het beter om telefonisch werk en privé gescheiden te houden.



Paasdag)

weer. Beladen met voedsel koude wind weer naar de dag. Ik heb daar mooie met de mensen kunnen maaltijd klaar en gingen wij stak een kaars aan. Het was een bijzonder moment. Ik heb kunnen voeren over haar stage-werkmobieltje zodat de mensen

Dinsdag 14 april 2020

Het lukte nog niet zo goed om rustig aan te doen omdat het broodjes-project gewoon doorgaat. Ik kreeg vier zakken brood van een wildvreemde vrouw waar ik dankbaar gebruik van heb gemaakt. Geert kwam weer smeren en die kon ik ook goed bijpraten. In de middag bestelde ik de bakfiets en zorgde dat de rekening ook betaald werd. At5 belde mij of zij mij mochten filmen bij ontvangst van de bakfiets. Dat leek mij een heel goed plan dus moest ik weer achter de bakfiets aan. De fietsenmaker kon niet zeggen wanneer de bakfiets precies

werd geleverd. Ik bracht mijn eigen fiets ter reparatie omdat mijn zadel daarvan af was gestolen. (zie column)

Ondertussen blijven de telefoontjes en app-jes maar komen en had ik ook een zoom overleg met Anne-Karien en Mark. Ik ga zeer regelmatig mijn postbus legen bij de Princehof omdat daar nu veel retourenveloppen binnen komen. John, mijn man, is inmiddels ook vrijwilliger en verwerkt deze mutaties in het basisbestand en zet deze in onze Drive. Hij haalt op verzoek er specifieke lijsten uit. De verjaardag lijst bijvoorbeeld zodat Anne-Karien de verjaardagskaarten kan sturen.

Woensdag 15 april 2020

Via het vrouwen netwerk van burgemeester Halsema ben ik Diana tegengekomen. Zij heeft veel ervaring met de hulpverlenende instanties. Zij wil ons nu wel even helpen met broodjes smeren. Ik ben met haar opgetrokken van tien uur tot half twee. Wij hebben alle broodjes gesmeerd die ik gratis had gekregen. Daarna zijn wij naar de Princehof gegaan en hebben in mijn kantoor nog verder gesproken.

De middag heb ik buiten doorgebracht in mijn tuin in Abcoude. Dat was even fijn!

's Avonds werkte ik aan dit verslag en columns.



Het weekend van 18 en 19 april verliep rustig. Ik maakte mij klaar voor de drukke week die ging komen. Ondanks het feit dat wij veel binnen moeten blijven vul ik elke dag met klussen die al heel lang zijn blijven liggen en waar ik nu tijd voor heb.

Maandag 20 april 2020

Na veel heen en weer gebel heb ik de fietsenmaker zo ver gekregen dat ik de bakfiets maandag mag ophalen omdat AT5 graag de opname op maandag wil maken. Ik nodig ook Koos, onze penningmeester uit en stuur een uitnodiging naar DAK, zij hebben dit immers gefinancierd.

Ik ben nerveus als ik al om 08.00 uur de broodjes koop bij Albert Heijn en daarna Heleen aan het werk zet. Helaas komen de cameraman en de journalist te laat zodat ik alleen de bakfiets moet halen. De fietsenmaker is teleurgesteld dat de AT5 er niet is. Hij had voor de gelegenheid zijn vrouw meegenomen die in een rolstoel zit. Ik voelde mij erg opgelaten omdat hij hiervoor speciaal uit Wognum was gekomen. De bakfiets was prachtig! Het fietsen ging eerst wat onwennig maar al snel veel beter. Ik fietste naar de Crypte en laadde de broodjes in. Daarna ging ik naar de Spreekbuis om de koffie op te halen. In het Oosterpark werd ik geïnterviewd en gefilmd. Om twaalf uur vertrok het AT5 team weer. Ik was doodmoe en ben even op een bankje gaan zitten om bij te komen. Ik deelde daarna nog wat broodjes uit in het Oosterpark. Ik fietste langs de Nieuwmarkt en het Centraal Station. Als je goed oplet zie je overal mensen zitten die op straat moeten bivakkeren. Wanneer ik om vijf uur op mijn mobiele telefoon naar het nieuws kijk van AT5 blij ik niet te zijn opgenomen in het

programma. Ik baalde daar zo van. De hele dag was ik er mee bezig geweest en ik had hiervoor ook allerlei mensen gevraagd om hier extra moeite voor te doen en nu was het resultaat nul! Met een migraine ging ik naar huis en vroeg naar bed.



Dinsdag 21 april 2020

Om tien uur in de morgen moesten er weer broodjes worden gesmeerd. Telefonisch was ik voor ons teamoverleg al met Mark in gesprek waardoor ik nauwelijks kon meehelpen met broodjes smeren. Wij bespraken dat het goed was om gauw een actieve frisse website te hebben. Nu wij zoveel media-aandacht krijgen moeten mensen ons wel kunnen vinden als zij informatie over het Drugspastoraat willen hebben. Na dit overleg kwam er onverwacht privébezoek en werd ik afgeleid van mijn werk. Het thuiswerken is wel gezellig maar soms is de sociale druk hoog en kan je je niet verstoppen achter je laptop en moet je even meedoen aan het gesprek. In de middag was er een zoom overleg met de Doula's van Amsterdam. Dit is een initiatief dat is voortgekomen uit het vrouwen netwerk rond Halsema. Het was de bedoeling dat wij met elkaar een theatervoorstelling zouden maken. Deze zou aan het einde van het jaar een paar maal worden opgevoerd in de Stadsschouwburg. Door de Corona crisis krijgt dit een andere vorm of gaat helemaal niet door. Wij hadden een leuk gesprek via Zoom maar toen er gedanst ging worden op een vrolijk muziekje haakte ik af. Zo'n scherm werkt dan niet voor mij.

Na afloop verstuurde ik nog wat mails en ik belde met verschillende mensen. Ik lag al in bed toen ik alsmaar meldingen kreeg op mijn telefoon van berichten. Wat bleek: het filmpje van AT5 was uitgezonden bij Jinek en het late nieuws. Geweldig! De volgende dag werd ik zelfs in het Oosterpark herkend.



Woensdag 22 april 2020

De vrijwilligster belde af en ik besloot om nu niet alles te forceren en een keer geen broodjes te smeren. Zelf had ik nog een restje in mijn tas dat ik in het Oosterpark kon uitdelen. Eerst naar de Spreekbuis waar ik een koffiekkan moest terugbrengen. Ik had direct succes en kwam al verschillende mensen tegen die wel zin hadden in een broodje en koffie. Inmiddels had ik

in de kast in de kerk een prachtig grote thermoskan gevonden die prima in mijn bakfiets past. Na het Oosterpark fietste ik naar huis. Na de lunch vervolgde ik mijn tocht naar de poeldijkstraat. Op alle plekken komen de mensen op de bakfiets en de koffie af. Ik sprak uitvoerig met een medewerker die al weken de verslaafde bewoners moet begeleiden en ook de Corona regels moet handhaven. Dat viel niet mee, zij stortte haar hart bij mij uit. De bewoners hadden mij al opgemerkt en kwamen een voor een naar buiten voor een praatje en een Paasboekje.

Donderdag 23 april 2020

Gelukkig kwam mijn buurvrouw mij helpen bij het smeren van de broodjes. Dat is veel praktischer. Mensen wonen dichtbij en dan is het niet zo'n aanslag op je tijd. Keurig om elf uur werden de broodjes gehaald. Ik vertrok weer naar het park waar ik had afgesproken met een man die verslaafd is aan alcohol. Het gesprek was erg vrouwonvriendelijk en daardoor merkte ik dat mijn aandacht verslapte en ik mij begon te irriteren. Ik fietste weg en deelde koffie en broodjes links en rechts uit. Mensen waren dankbaar en ik fleurde ervan op. Een man inde Valckenierstraat maakte handig van de gelegenheid gebruik om direct te vragen of ik een paspoort voor hem kon regelen. Ik moest hem teleurstellen; toch hadden wij een leuk gesprek. Een andere meneer herkende het logo en bracht dat direct in verband met pastor Mark. Ik ging opgewekt weer naar huis. Het voelde goed maar ik merk wel dat je niet te lang onderweg moet zijn omdat het besmettingsgevaar altijd aanwezig is.



Het administratieve werk had ik laten liggen en dat vroeg nu om een grondige aanpak. In de middag startte ik met het leegwerken van mijn bureau. Elke aantekening en elk memoblaadje wordt bekeken en verwerkt. Ik hoop hiermee adressen en telefoonnummers tegen te komen en te kunnen toevoegen aan ons adressenbestand. Om half vijf had ik een afspraak met iemand die heel graag onze graven op St. Barbara wil schoonmaken. Ik ben te voet naar St. Barbara gegaan, maar de persoon kwam niet opdagen. Ik heb wel van de gelegenheid gebruik gemaakt om de graven te bekijken en die zagen er inderdaad niet verzorgd uit.

Vrijdag 24 april 2020

Eigenlijk wilde ik deze dag vrijhouden maar ik werd gebeld door AD, zij vroegen mij mee te werken aan het programma "NL blijft thuis". Ik heb dat gedaan en tussendoor al mijn administratieve klussen afgemaakt. Het is heerlijk om ongestoord achter je bureau te zitten en niet weg te moeten. De onderbreking was het zoom gesprek voor het programma van NL blijft thuis. Aan het einde van de dag had ik een voldaan gevoel. Ik was ook nog even langs geweest bij de Princehof om de postbus te legen en afspraken te maken over koningsdag.

Zaterdag 25 april 2020

Van een vriend van mij die eigenaar is van “Van Roselen Fine Chocolate” kreeg ik een doos chocolaatjes aangeboden. Toen ik ze ging halen bleken dat er 4000 te zijn. Ik wist niet waar ik kijken moest omdat deze chocolade heel duur is en dit nu zomaar werd weggegeven. De jongens keken heel beteuterd toen ik alles inlaadde. Ik was natuurlijk heel blij maar moest wel even nadenken hoe ik dit nu op de juiste plek moest krijgen. Gelukkig waren de vrijwilligers bereid om te helpen en alles in kleine zakjes te verpakken met een rood-wit-blauw lintje zodat ik dat op koningsdag kon uitdelen in de nachtopvang.



Zondag 26 april 2020

Met zeven vrijwilligers, waaronder onze bestuursvoorzitter en haar man, hebben wij van 10.00 uur s 'morgens tot 13.00 uur staan inpakken en plakken met als resultaat vier dik gevulde manden. Het was ondanks de sociale afstand van 1,5 meter toch gezellig.



Maandag 27 april 2020

Op koningsdag vertrok ik vroeg met een volgeladen bakfiets naar de Nachtopvang om de chocolaatjes uit te delen. Om tien uur stonden de vrijwilligers weer klaar om honderd broodjes te smeren die zouden worden opgehaald door het Straatpastoraat. Er ging iets mis bij het ophalen van de zak met broodjes waardoor ik ruimschoots de gelegenheid had om met Heleen bij te praten over het werk en de mensen die zij telefonisch of per app 'spreekt'. Heleen en ik zijn zakjes met chocolade gaan uitdelen bij de Princehof en de Kloof. Daar ontmoette ik Kathleen. Met haar heb ik afgesproken om donderdag 7 mei te starten bij Makom. Ik ontmoette bij de Kloof ook een vrijwilliger van de Oude Kerk en andere bekenden. Kort kon ik vertellen wie ik was en wat ik kwam doen. De mensen waardeerden de chocolaatjes heel erg.



Oeps!